در کلام الله متعال: "وَقَالُوا لا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلا سُوَاعًا وَلا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا"، یعنی: "و گفتند: معبودان خود را رها نکنید؛ و [به خصوص] «وَدّ» و «سَواع» و «یَغوث» و «یَعوق» و «نَسر» را [رها نکنید]."، ابن عبّاس - رضی الله عنهما - گفته اند: " این نام ها از آن انسان های نیکوکاری در قوم نوح - علیه السلام - بوده اند".

ابن عبّاس - رضی الله عنهما - در مورد کلام الله متعال که می فرمایند: "و گفتند: معبودان خود را رها نکنید؛ و [به خصوص] «وَدّ» و «سَواع» و «یَغوث» و «یَعوق» و «نَسر» را [رها نکنید]"، گفته اند: " این نام ها از آن انسان های نیکوکاری در قوم نوح - علیه السلام - بوده اند، هنگامی که وفات کردند، شیطان به اقوام این نیکوکاران القا نمود، در مجالسی که آنان در آنها می نشستند مجسمه هایی از آنان را با نام های آنان بگذرانند، پس این کار را انجام دادند، اما آنان را نپرستیدند تا اینکه آن نسل وفات کردند، و علم (توحید) در بین آنان فراموش شد، سپس شروع به پرستش آنان نمودند.

[صحیح است] [به روایت بخاری]

ابن عبّاس - رضی الله عنهما - در تفسیر این آیه کریمه می گویند: معبودانی که الله متعال آنها را ذکر می کند و قوم نوح یکدیگر را به عبادت مستمر آنها سفارش می کرد، هرچند پیامبرشان نوح علیه السلام ایشان را از شرک ورزیدن به الله بازمی داشت، در اصل اسامی مردان نیک و صالحی بودند که با فریب و دسیسه ی شیطان، در مورد آنها غلو کرده و مجسمه ها و تصاویری از آنها ساختند که به مرور زمان تبدیل به بت هایی برای عبادت به جای الله متعال شدند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3421